

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 Рс 299721 21 Рев
Бања Лука, 18.2.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице М.Ј. из Б.Л., коју заступа В.С. адвокат из Б., против тужене Републике Српске, Владе Републике Српске, Министарство, Управа, коју заступа Правобранилаштво Републике Српске, ради заштите права из радног односа, одлучујући о ревизији тужитељице против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Рс 299721 20 Рсж 2 од 28.6.2021. године, на сједници одржаној 18.2.2022. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 Рс 299721 19 Рс од 27.5.2020. године, обавезана је тужена да тужитељици исплати: на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора кривицом тужене износ од 772,76 КМ, са законском затезном каматом од 22.10.2018. године до исплате; накнаду на име изгубљених плата за период, децембар 2018. године април 2019. године, у износима и са законском затезном каматом као у изреци пресуде; и да у корист тужитељице надлежним органима и установама изврши уплату пореза и доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од 26.12.2018. године до 19.4.2019. године, уз обавезу да тужитељици накнади трошкове поступка у износу од 1.317,19 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 Рс 299721 20 Рсж 2 од 28.6.2021. године, жалба тужене је усвојена и првостепена пресуда у досуђујућем дијелу одлуке о главној ствари преиначена тако, да је одбијен захтјев тужитељице, те је преиначена и одлука о трошковима поступка и обавезана је тужитељица да туженој накнади трошкове поступка у износу од 1.000,00 КМ, док је жалба тужитељице одбијена и означена првостепена пресуда у одбијајућем дијелу одлуке о главној ствари потврђена и одбијен је њен захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Тужитељица ревизијом побија другостепену пресуду из свих разлога прописаних одредбом члана 240. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП) и предлаже да се нижестепене одлуке преиначе и усвоји тужбени захтјев или укину и предмет врати на поновно суђење, уз накнаду трошкова поступка.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 237. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ. Према ставу 3. овог члана у случајевима у којима ревизија није дозвољена према одредби става 2. овог члана, странке могу поднијети ревизију против другостепене пресуде ако одлука о спору зависи од рјешења неког материјално правног или процесно правног питања важног за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, а нарочито у случајевима прописаним у члану 237. став 3. тачке 1. до 3. ЗПП.

У конкретном случају тужбени захтјев се састоји од неновчаног и новчаног потраживања.

Неновчано потраживање односи се на захтјев тужитељице за уплату пореза и доприноса припадајућим Фондовима и установама на име тужитељице, за период означен у изреци првостепене пресуде. Тужитељица је у тужби означила вриједност спора у износу од 8.808,00 КМ (члан 321. став 2. ЗПП).

Другостепеном пресудом која се побија ревизијом, жалба тужене је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако, што је одбијен захтјев тужитељице за исплату накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора у износу од 772,76 КМ и за исплату накнаде изгубљене плате за спорни период у укупном износу од 4.760,87 КМ, са законском затезном каматом као у изреци првостепене пресуде.

Како вриједност побијаног дијела правоснажне одлуке не прелази 30.000,00 КМ сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Тужитељица је ставила приједлог да суд дозволи ревизију у смислу одредбе члана 237. став 3. тачка 2. ЗПП и као спорно правно питање за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у примјени, означила је питање „поништавања и укидања управних аката и правних посљедица које стварају“, наводећи да је другостепени суд погрешно, одступајући од законских норми и става Врховног суда Републике Српске утврдио, да укидање рјешења дјелује ретроактивно и поништава све његове правне посљедице, при чему је указала, на став Врховног суда Републике Српске о тумачењу члана 254. став 2. Закона о општем управном поступку изражен у пресудама број 16 0 У 021716 18 Увп од 10.2.2021. године и 16 0 У 000178 19 Увп од 3.2.2021. године.

Овакви наводи, по налажењу овога суда, нису довољни за дозвољавање и расправљање, о иначе недозвољеној ревизији. Они, у ствари представљају ревизионе разлоге којима се ревидент бави законитошћу конкретне другостепене пресуде оспоравајући исту, због погрешног тумачења појма поништења акта и дјеловања правних посљедица поништења, које питање се тиче правилне примјене материјалног права и које би било од правног значаја под условом да је ревизија овдје дозвољена. Ни указивање на предње наведене пресуде овога суда не мијења на ствари, јер су исте донесене у управном спору, што значи да се односе на управна акта, какав карактер нема предметна парница у којој се ради о радном спору, па уопштено навођење у вези наведених питања, нема карактер правних питања које предвиђа одредба члана 237. став 3. ЗПП.

Остали наводи ревизије, а с тим у вези и позивање на пресуде овог ревизионог суда које су означене у ревизији (и достављене уз ревизију), представљају ревизиони разлог којим се оспорава конкретна другостепена пресуда, због повреде одредбе члана 231. ЗПП, сами по себи не доводе до дозвољавања, иначе недозвољене ревизије и они би било од значаја под условом да је предметна ревизија дозвољена.

Из наведеног не произлази да је ревизија тужитељице састављена у смислу одредбе члана 237. став 3. и 4. ЗПП, па нису испуњени услови за дозвољеност ревизије ни примјеном ових законских одредби.

Из ових разлога а на основу одредби члана 247. став 1. и 5. ЗПП, у вези са чланом 237. став 2, 3. и 4. истог закона, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић